

§ 4.

Naar der i Henhold til § 1 er autoriseret en Benævnelse for et vist fagligt Omraade, kan Statsministeren paa Grundlag af Forslag fra det Ministerium, under hvilket det paagældende Omraade henhører, bestemme, om og paa hvilke Betingelser her i Landet bosatte Personer kan føre en i Udlandet erhvervet Betegnelse for Uddannelse indenfor vedkommende Omraade.

§ 5.

Om Erhvervelse af akademiske Grader ved de højere Læreanstalter gælder de derom til enhver Tid fastsatte særlige Regler.

Statsministeren kan efter Forslag fra det Ministerium, under hvilket vedkommende Læreanstalt henhører, bestemme, om og paa hvilke Betingelser her i Landet bosatte Personer kan benytte Betegnelser for akademiske Grader, erhvervede i Udlandet.

§ 6.

Uberettiget Brug af en i Henhold til § 1 autoriseret eller ved § 5, Stk. 1 hjemlet Benævnelse saavel som Brug af en Benævnelse i Strid med § 4 eller § 5, Stk. 2, straffes med en Statskassen tilfaldende Bøde. I Gentagelsestilfælde vil Bøderne være at fastsætte til forholdsmæssigt større Beløb.

§ 7.

Statsministeren bemyndiges til at træffe de til Lovens Gennemførelse fornødne Foranstaltninger, derunder til at give de fornødne Overgangsbestemmelser. Der kan ved saadanne Bestemmelser tillægges Personer, som før Autorisationen af en vis Benævnelse har benyttet denne, Ret til vedblivende at føre Benævnelsen, uanset at de ikke opfylder de i denne Lov derfor fastsatte Betingelser.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Aaret 1925 rettede Akademisk Arkitektforening Henvendelse til Regeringen om Forelæggelse af et Forslag til Lov om Beskyttelse af Arkitektnavnet, og kort efter indkom der til Undervisningsministeriet en Forespørgsel fra Den polytekniske Læreanstalt om, hvorvidt der maatte være Mulighed for at opnaa Retsbeskyttelse for den Betegnelse, der anvendes for de Kandidater, der har bestaaet en af dens Afgangseksaminer.

Omtrent ved samme Tid har det været Genstand for Undersøgelse, om og hvorledes der kunde skrides ind mod en Person, der uden nogen Eksamen eller Uddannelse som Ingeniør havde benævnet sig »cand. polyt.«. Det drejede sig imidlertid, efter hvad der oplystes, om et Forhold, der laa nogen Tid tilbage. Der forelaa efter Justitsministeriets

Opfattelse ingen Hjemmel til Indskriden fra det offentliges Side, og hverken Justitsministeriet eller Erhvervsministeriet var tilbøjeligt til at anse Forholdet som straffbart efter § 9, jfr. § 15, i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse; da ydermere en eventuel Strafskyld maatte være forældet, blev der ikke foretaget videre i Sagen.

Da Spørgsmaal af tilsvarende Art maatte antages at frembyde sig under flere forskellige Administrationsgrene, blev der af Undervisningsministeriet foranstaltet afholdt et orienterende Møde, i hvilket deltog Repræsentanter for flere af Ministerierne og for forskellige offentlige Institutioner og private Foreninger. Dette Møde resulterede i Nedsættelsen af et Udvalg med Repræsentation for Justitsministeriet, Handelsministe-